

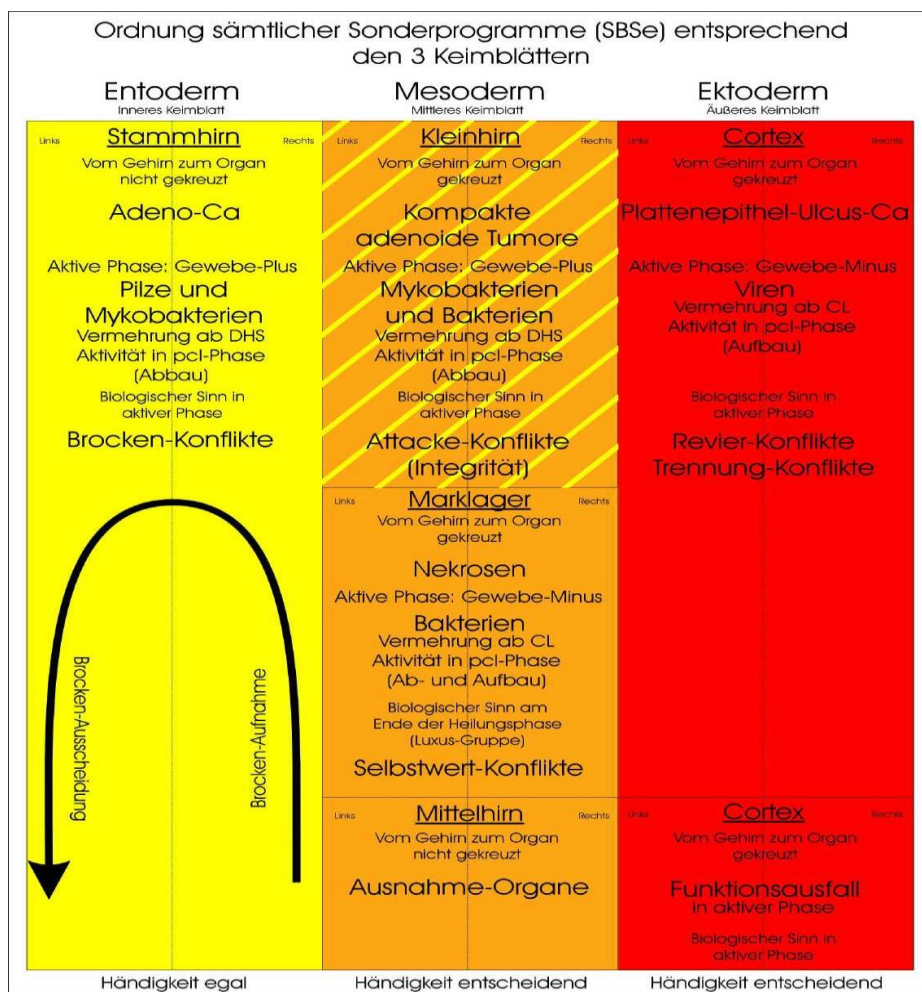
Zárodečné listy

Zdroj

Nikdo netušil, jak jsou důležité!

Embryologové rozdělují embryonální vývoj obecně do tří takzvaných zárodečných listů/vrstev: **entodermu, mezodermu a ektodermu**¹, které se tvoří již na počátku vývoje embrya a ze kterých se vyvíjejí všechny orgány.

Každou buňku, resp. orgán v těle lze přiřadit k jedné z těchto tzv. zárodečných vrstev.

¹ Entoderm/endoderm = vnitřní, mezoderm/mesoderm = střední, ektoderm = vnější zárodečný list / zárodečná vrstva.

V konvenční medicíně se však o tyto zárodečné vrstvy už nikdo dál nezajímal.

Nikdo netušil, jak jsou důležité. To je vlastně důvod, proč se doposud nikomu nepodařilo zavést systém do celého procesu vzniku a vývoje rakoviny.

3. biologický přírodní zákon Germanische Heilkunde®, „ontogeneticky podmíněný systém Smysluplných biologických speciálních programů (SBS) rakoviny a ekvivalentů rakoviny“, rozděluje všechny takzvané nemoci podle příslušnosti k zárodečné vrstvě.

Pokud totiž veškeré nádory, otoky, vředy klasifikujeme podle této vývojové historie, resp. podle kritérií různých zárodečných listů, zjistíme, že nemoci se stejnou zárodečnou příslušností (u střední zárodečné vrstvy se rozlišuje mezi příslušností k části ovládané mozečkem a částí řízené bílou hmotou mozkovou) vykazují i další vlastnosti a zvláštnosti.

Neboť ke každé z těchto zárodečných vrstev z vývojového hlediska patří

- speciální část mozku
- určitý typ konfliktního obsahu
- konkrétní lokalizace v mozku
- velmi specifická histologie
- specifické mikroorganismy

a nadto má každé takzvané onemocnění, které je ve skutečnosti Smysluplným biologickým speciálním programem přírody (SBS), svůj biologický smysl, který je pochopitelný z hlediska vývoje.

Buňky, resp. orgány, které se vyvinuly z **vnitřní zárodečné vrstvy (entodermu)**, mají své relé, svůj řídicí bod, odkud jsou dirigovány, v mozkovém kmeni, nejstarší části mozku.

I tam nacházíme uspořádanou lokalizaci, protože začínají vpravo dorzálně onemocněními úst, nosohltanu a pokračují proti směru hodinových ručiček podle zažívacího traktu a končí esovitou kličkou a močovým měchýřem.

Histologicky jsou všechny karcinomy adenokarcinomy, a to bez výjimky.

Orgány náležející k tomuto zárodečnému listu vykazují v případě rakoviny buněčné množení, kdy vznikají kompaktní nádory typu adenom, např. **v játrech, střevech nebo v plicích** (kulatá ložiska nazývaná též plicní noduly či uzlíky).

Všechny buňky a orgány, které se vyvinuly z **vnější zárodečné vrstvy (ektodermu)**, mají svá řídicí relé v mozkové kůře velkého mozku, nejmladší části našeho mozku. V případě rakoviny u nich dochází k úbytku buněk ve formě vředů nebo k omezení funkce na orgánové úrovni. Příkladem je cukrovka nebo ochrnutí.

Ve střední zárodečné vrstvě se rozlišuje starší a mladší skupina. Buňky nebo orgány patřící do starší skupiny střední zárodečné vrstvy (starší mezoderm) mají svůj ovládací bod v mozečku. To znamená, že ještě patří ke starému mozku. Proto se v případě rakoviny v konflikt-aktivní

fázi vytvářejí taktéž kompaktní nádory, a to typu adenoidních buněk, např. **prsa, melanom, mezoteliomy** = osrdečník, pohrudnice, pobřišnice.

Buňky nebo orgány, které patří do mladší skupiny střední zárodečné vrstvy (mladší mezoderm), mají svůj řídicí bod v bílé hmotě mozkové. V případě rakoviny dochází v konflikt-aktivní fázi k nekróze (odumírání/rozpadu tkáně), nebo se v tkáni tvoří díry, dochází k destrukci tkáně, například díry v kostech, slezině, ledvině nebo ve vaječníku.

4. biologický přírodní zákon Germánské nové medicíny®, „ontogeneticky určený systém mikrobů“, přiřazuje ke třem zárodečným vrstvám vždy určité mikroorganismy, neboť každá skupina orgánů související s danou zárodečnou vrstvou zahrnuje rovněž specifické mikroby spřízněné právě s tímto zárodečným listem.

Spolu s programováním našich orgánů v různých mozkových relé našeho počítače, mozku, byli totiž naprogramováni také naše věrné specializované pracovní síly, mikroby.

Z toho vyplývá, že:

- nejstarší mikroorganismy, houby a houbové bakterie (mykobakterie), jsou zodpovědné za **entoderm**, v omezené míře za část mezodermu řízenou mozečkem, ale v každém případě pouze za orgány ovládané starým mozkem,
- staré mikroby, konkrétně bakterie, jsou zodpovědné za **mezoderm** a všechny orgány, které z něj vzešly,
- mladé mikroorganismy, konkrétně tzv. viry², které nejsou v užším slova smyslu skutečnými mikroby, tj. nejsou živé, jsou zodpovědné výhradně za **ektoderm**, tedy za orgány řízené mozkovou kůrou.

„Zodpovědný“ zde znamená, že každá z mikrobiálních skupin „zpracovává“ pouze určité skupiny orgánů, které vykazují příslušnost ke stejnému zárodečnému listu, tj. pocházejí ze stejné zárodečné vrstvy.

Jedinou výjimkou je „okrajová oblast“ mezodermálních orgánů ovládaných mozečkem, které jsou „zpracovávány“ jak (převážně) mykobakteriemi, tak (méně často) jinými bakteriemi, jež jsou normálně zodpovědné za orgány střední zárodečné vrstvy (mezodermu) ovládané bílou hmotou velkého mozku.

Chvíle, kdy jsou mikroby schopny začít „pracovat“, nezávisí na vnějších faktorech, jak jsme se všichni mylně domnívali, ale je určena výhradně naším „počítačovým“ mozkem.

2. biologický přírodní zákon Germánské nové medicíny® o „dvoufázovosti všech SBS (Smysluplných biologických zvláštních programů, tzv. nemocí) za podmínky vyřešení konfliktu“ zahrnuje také to, že všechny mikroby – bez výjimky – jsou aktivní, tedy „pracují“,

² Dr. Hamer o existenci virů – tak, jak je definuje školská medicína – začal brzy pochybovat a v roce 2010 se od nich odklonil zcela. V závěrečné fázi svého výzkumu zjistil, že se jedná o neškodné, tělu vlastní molekuly bílkovin (globuliny). Existence virů není dodnes prokázána. Podívejte se na tento můj překlad textu od paní Ewy Leimer, svého času pravé ruky Dr. Hamera. Prostudovat si k tomu můžete také stránky Resethea.

výhradně **ve 2. fázi, tj. fázi hojení, resp. uzdravování** (fáze pcl, fáze post-konfliktní), počínaje momentem vyřešení konfliktu a konče koncem hojivé fáze.

Fáze hojení však probíhá u tří zárodečných vrstev odlišně.

Orgány ovládané starým mozkem s nástupem hojivé fáze své nádory s pomocí specializovaných mikrobů odbourávají, zatímco se díry a vředy v orgánech řízených velkým mozkem za pomoci tzv. virů a bakterií ve stejné fázi za doprovodu otoku znovu vyplňují.

Všechny mikroby jsou víceméně specialisty nejen na orgány, na kterých pracují, ale také na způsob, jakým pracují.

Čím dále jsme pokročili ve fylogenetickém vývoji, tím vyvinutější a komplexnější se staly programy našeho mozku. Od nejstarších archaických programů našeho mozkového kmene, přes poněkud složitější konfliktní obsahy mozečku a podstatně složitější konfliktní obsahy bílé hmoty velkého/koncového mozku, až po kortikální konfliktní obsahy řízené mozkovou kůrou.

DHS (Dirk Hamerův syndrom) zahrnuje nejen akutně-dramatický konfliktní šok, který nás „zaskočil“, vše je v téže vteřině rovněž naprogramováno.

V případě DHS, kdy vzniká Hamerovo ohnisko (HH), tzv. konfigurace terčíku v mozku, reagují oblasti orgánů související s tímto ohniskem odpovídající reakcí zárodečné vrstvy:

Bud' dochází k množení buněk, nebo se buňky „taví“, vytvářejí se díry nebo vředy (vředy ve tvaru vany v kůži nebo sliznici), anebo dochází k funkční poruše, tzv. rakovinovým ekvivalentům.

Vše, co není rakovina, je ekvivalentem rakoviny, podobné rakovině. Znamená to, že se jedná o všechny takzvané „nemoci“ v medicíně, přičemž náš dosavadní pojem „nemoc“ vždy představuje pouze fázi s aktivním konfliktem, anebo fázi s již vyřešeným konfliktem. Z

Z umístění Hamerova ohniska můžeme také velmi přesně poznat, o jaký druh biologického konfliktu se jedná.

Počínaje mozečkem se stává důležitou též pravorukost/levorukost, aby bylo možné určit, na které straně mozku pacient funguje. Proto platí pro všechny ovládací body (relé) mozečku a velkého mozku, že korelace mezi mozkem a orgánem je zkřížená. V mozkovém kmeni nehraje pravorukost/levorukost prakticky žádnou roli.

Každý SBS má ale také svůj biologický smysl, který lze pochopit z vývojového hlediska a který je rovněž závislý na zárodečném listu. A je nesmírně důležitý, ne-li dokonce jedním z ústředních pilířů pro pochopení celé Germánské nové medicíny®.

Pro ledvinový parenchym (konflikt související s vodou nebo tekutinami) spočívá biologický smysl například ve fázi hojení, kdy se ledvina zvětší o cystu, čímž se posléze, po ukončení růstu této cysty, tj. jejím ztvrdnutí (do 9 měsíců), stává mnohem funkčnější, než byla předtím.

Od tohoto okamžiku pak ztvrdlá cysta ledviny produkuje moč, indurovaná (ztvrdlá) cysta vaječníků produkuje zase estrogeny.

Jelikož však dosud nikdo nic nevěděl, byly restituce nebo doplňování nektróz a vředů ve fázi hojení také označovány jako rakovina nebo sarkom, protože přitom také dochází k množení buněk (mitóze) s velkými buňkami a velkými jádry – avšak za účelem hojení.

Nyní je nám též jasné, proč jsme nikdy nebyli schopni pochopit vznik rakoviny, dokud jsme nerozuměli těmto souvislostem a především pak evolučnímu mechanismu našich biologických konfliktních programů. Řešení této hádanky spočívá v tom, že nyní můžeme do našich úvah zahrnout příslušnost k zárodečné vrstvě a lokalizaci mozkových relé specifických pro každý orgán.

A hle, teď tu máme úžasný řád pro všechny druhy rakoviny a jejich ekvivalenty – které byly vždy jen jednou fází – a hned také nacházíme symptomy a souvislosti komplementární (doplňující) fáze k nim.

Fascinující je, že nyní poprvé začínáme rozumět příčinám vzniku nemocí, chápeme je na všech úrovních (psychika-mozek-orgán) a přitom s údivem zjišťujeme, že Matka Příroda vyvinula úžasný, dechberoucí systém, který udržoval každý druh pro sebe a rozmanitost druhů vedle sebe a mezi sebou – dokud nepřišel přechytralý člověk, který se považoval za vrchol stvoření.

La medicina sagrada (jak Španělé nazývají Germanische Heilkunde®) obrátila všechno vzhůru nohama; nic už není pravda, kromě faktů.

V budoucnu se proto bude muset věnovat zásadní pozornost těmto dvěma velkým „přechodům“ v evoluci našeho mozku mezi starověkem a středověkem a mezi středověkem a novověkem.

Nakonec je to klíč k veškerému porozumění biologickým procesům a zákonům našeho organismu, stejně jako k pochopení biologicky nezbytných souvislostí mezi lidským organismem a kosmem, který ho obklopuje.

Všechny tyto nové možnosti diagnostiky a léčby vycházejí z chápání Germanische Heilkunde®, neboť všechny aspekty rakoviny lze vysledovat až k tomuto jednoduchému základnímu vzorci. Některým se to může zdát příliš jednoduché, jiným zase příliš složité. Zákonitosti přírody jsou však vždy obojí zároveň.

Nikdy předtím jsem si nemyslel, že by mi bylo dopřáno obsáhnout veškerou medicínu jediným fascinujícím systémem.